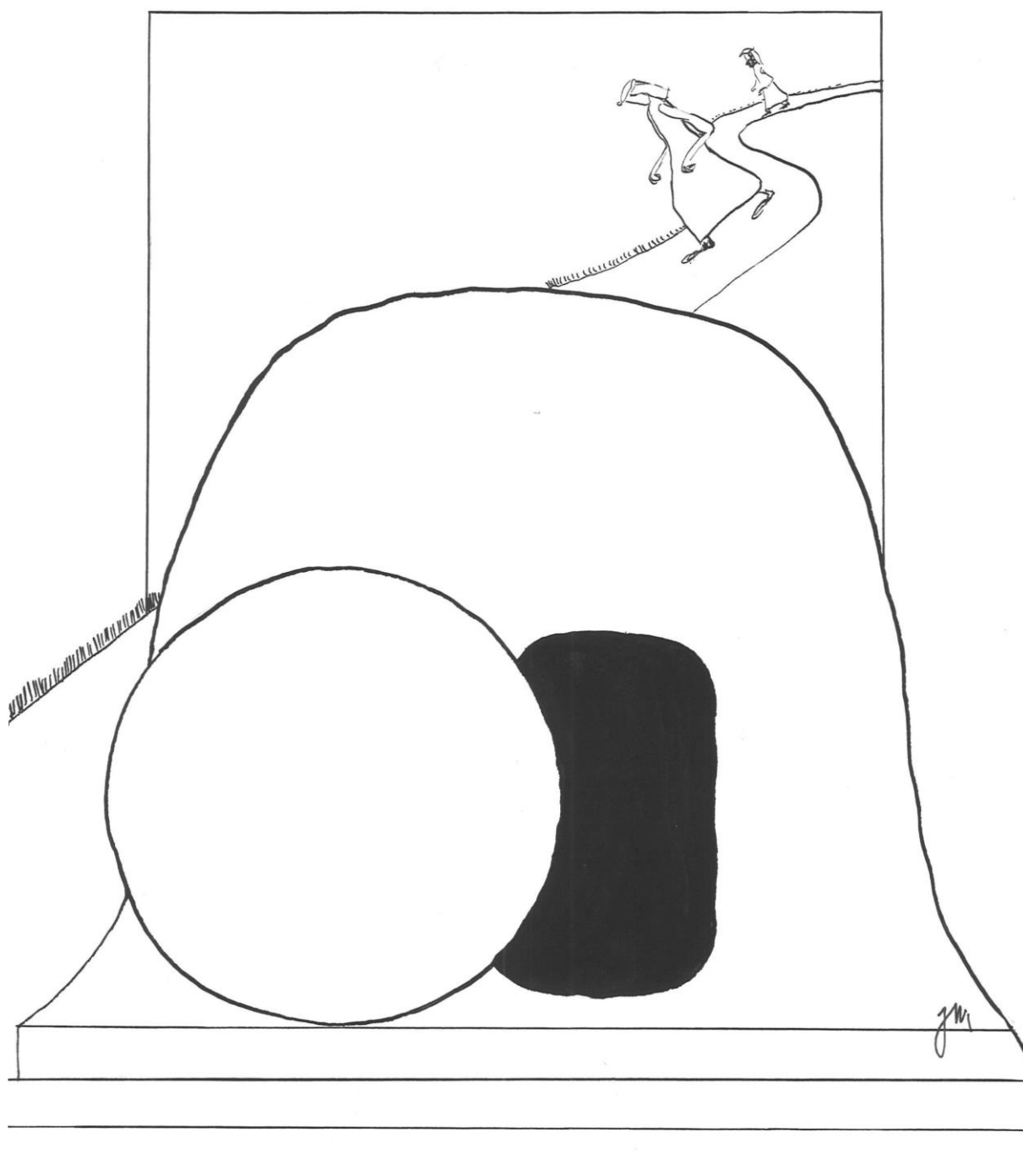


Petr a ten druhý učedník běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první.



Petr a ten druhý učedník běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první.

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ CYKLU C

Evangelium (Jan 20,1-9)

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží (pruhy) plátna, ale dovnitř nevěšel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží (pruhy) plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch (pruhů) plátna, ale složená zolášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ „První den“ spojuje janovský příběh s nejstaršími tradicemi, že hrob byl nalezen prázdný třetího dne po Ježíšově ukřižování. Udání denní doby upozorňuje na skutečnost, že byla ještě tma, která v rámci Janova evangelia byla spojována s nevírou. Odstraněný kámen naznačuje Boží jednání, Marii však tato možnost nenapadá.

Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Marie – stále ve tmě – běží za dvěma nejdůležitějšími učedníky janovského příběhu. Její slova nenaznačují žádnou možnost Božího zásahu nebo vzkříšení. Pak spojuje oba učedníky se svým nedostatkem víry svým vyjádřením „nevíme, kam ho položili“. K hrobu se tedy všichni tři vydávají jako v janovském smyslu „nevěřící“, kterým se má dostat znamení.

Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Oba učedníci se svým odchodem obrací zády k situaci, která je spojovala s nevírou Marie Magdalské, a směřují k místu, kde zasáhl Bůh: k prázdnému hrobu. V souladu s prvenstvím, které Jan připisuje „milovanému učedníkovi“, přijde ke hrobu první, ale dá přednost Petrovi, nositeli autority. Učedník chce

naléhavě dospět k poznání pravdy o tom, který ho miloval, a tak je rychlejší, ale do hrobu se pouze nakloní – čeká na Petra.

Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží (pruhy) plátna. Petr předchází druhého učedníka a vstupuje do hrobu, kde vidí odložená plátna a roušku. Nabízí se aluze na příběh o vzkříšení Lazara, jenž vyšel z hrobu zavínut v oděvu mrtvých i s rouškou. Zde je prázdný nejen hrob, ale i „odznaky smrti“. O Petrově reakci však text nesvědčí: tento vyprávěcí postup dovolí vyvrcholení celého příběhu v dalším verši.

Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Milovaný učedník však při spatření pláten a roušky po vstupu do hrobu uvěří. Jako paralela k několika postavám na prvních stránkách evangelia, které nejprve nevěřily, dospěly ale přes částečnou víru k víře úplné (Jan 2,1 – 4,54) tento vzor janovského učednictví dospěl ze stavu bez víry (v. 1-2) přes částečnou víru (v. 4-5) k plné víře ve vzkříšení (v. 7-8), když vidí všechny symboly smrti překonány.

Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých. Navzdory tomuto okamžiku víry v prázdném hrobě vyprávěč připomíná, že tito učedníci nerozuměli tomu, že Ježíš musí vstát z mrtvých. Toto sdělení je určeno čtenáři; další pokolení už nebudou mít možnost vstoupit do hrobu a vidět pruhy plátna, budou však mít Písmo, při jehož četbě se s vírou učedníka budou moci ztotožnit.

SHRNUTÍ

Po objevení odvaleného hrobního kamene Marie Magdalská sděluje učedníkům jen negativní výpověď: Pán není v hrobě. Marie nemá ještě žádné poselství o Ježíšově vzkříšení, protože je dosud ve tmě. Petr a milovaný učedník posléze sami nacházejí pruhy plátna a roušku složenou zvlášť. To naznačuje, že nikdo neukradl Ježíšovo tělo, protože „kdyby jej někdo vzal, nepřidělal by si starost, aby sundal roušku a složil ji zvlášť“ (sv. Jan Zlatoústý). Zanechané pruhy plátna, které obmotávaly Kristovo tělo (Jan 19,40), vyjadřují, že Kristus byl osvobozen od pout smrti (Ž 18,5nn.20; Ž 116,3-6). „Hrob nebyl ani prázdný, ani plný. Stal se poselstvím“ (Duplatier). Proto milovaný učedník uviděl a uvěřil, že Ježíš přemohl smrt.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Už se vám někdy přihodilo, že se stalo něco tak nečekaného, že jste se na to běželi podívat? Někdo vám třeba řekl: „Pojď se rychle podívat na to, co se tam děje?“ nebo „Pojď se rychle podívat, kdo k nám přišel!“ Někdy spěcháme, abychom uviděli něco zvláštního, někdy něco nebo někoho nečekaného... Jindy se bojíme, že uvidíme něco hrozného... Často se zabýváme mnoha věcmi a chceme být hned u nějaké zajímavosti. Do našeho života ale vstupuje i Bůh – on také něco v našem životě koná! Těšíme se na to? Přemýšlíme někdy o tom? Co by to tak v našem životě mohlo být?

Starší:

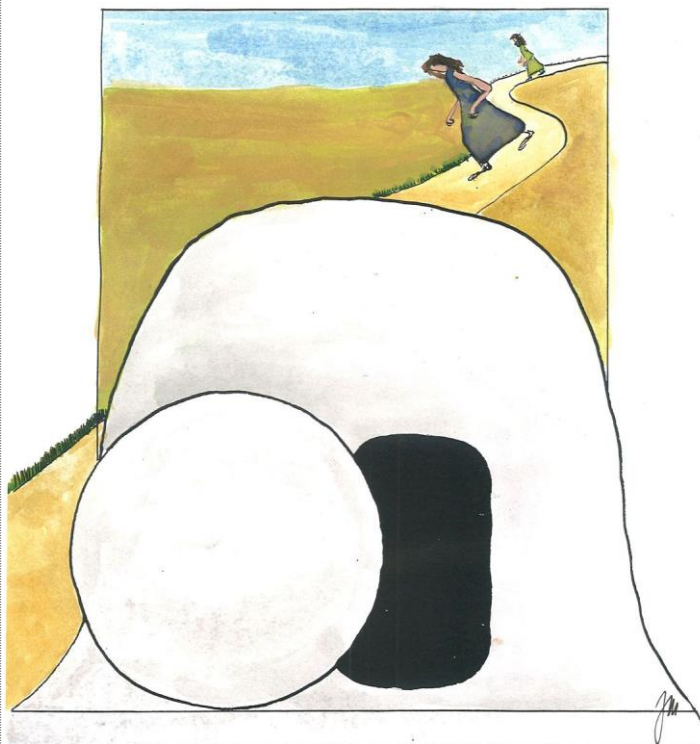
Je dobře, když jsou v našem životě některé věci uspořádané – denní program, studium, práce, jídlo, spánek... A na druhé straně je třeba počítat i s něčím nečekaným, improvizovaným, nahodilým – s něčím, co našemu životu dodává „šťávu“. V našem úryvku evangelia vidíme, že Ježíšovo vzkříšení způsobí pohyb mnoha lidí. Marie běží od hrobu k apoštolům, Petr a Jan vybíhají k hrobu. Zpráva o vzkříšení se šíří od domu k domu. Ježíšovi učedníci se postupně přestávají bát – otvírají dveře a vycházejí ven, aby o vzkříšení vyprávěli všem. Podobně i každý z nás se potřebuje víc osobně setkat s Ježíšem vzkříšeným, aby se dostal do toho správného „pohybu“. A zrovna teď je k tomu dobrá příležitost!

Zkusme si

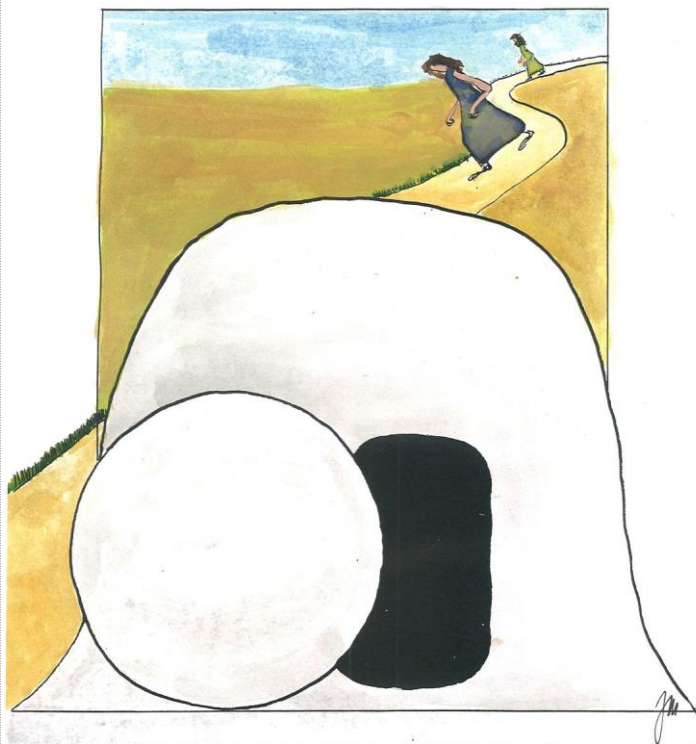
Mladší / Starší

Velikonoční ráno bylo opravdu rušné – tolik lidí v pohybu!

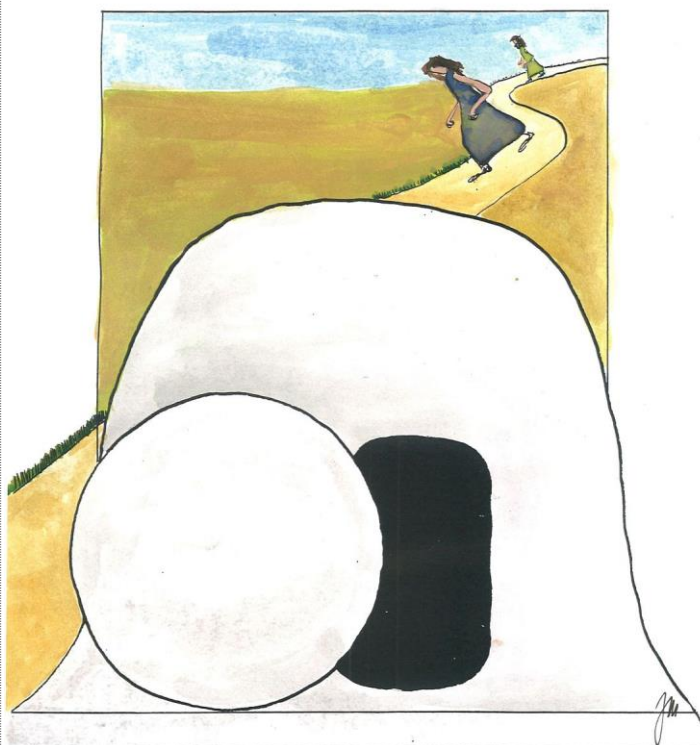
- Děti mohou ve dvou družstvech soutěžit v běhu, případně běhat běžnou štafetu. Je též možné před každým kolem určit Petra a Jana, pak děti musí doběhnout ve správném pořadí. V případě malého prostoru si každý vytvoří svého „závodníka“, tedy kouli ze zmuchlaných novin, a foukáním ho posouvá po zemi, přičemž je možné postavit z různých předmětů překážkovou dráhu na způsob překážek v minigolfu.
- Aktivitu pro malý prostor si mohou vyzkoušet i jednotlivci nebo si takto můžete zahrát doma. Variantou je pohyb s pingpongovou pálkou a míčkem. Obojí lze hrát na čas nebo na obratnost.



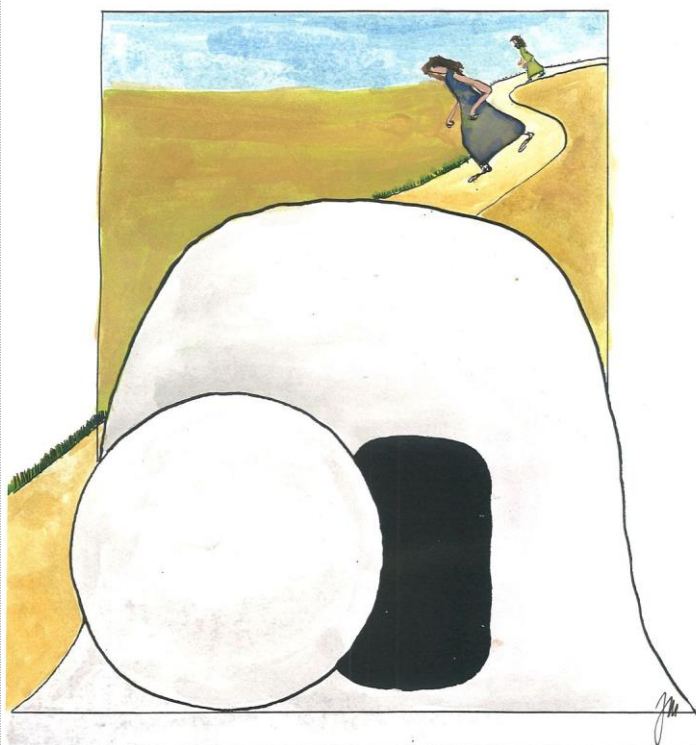
Zmrtvýchvstání Páně cyklu C
Jan 20,1-9



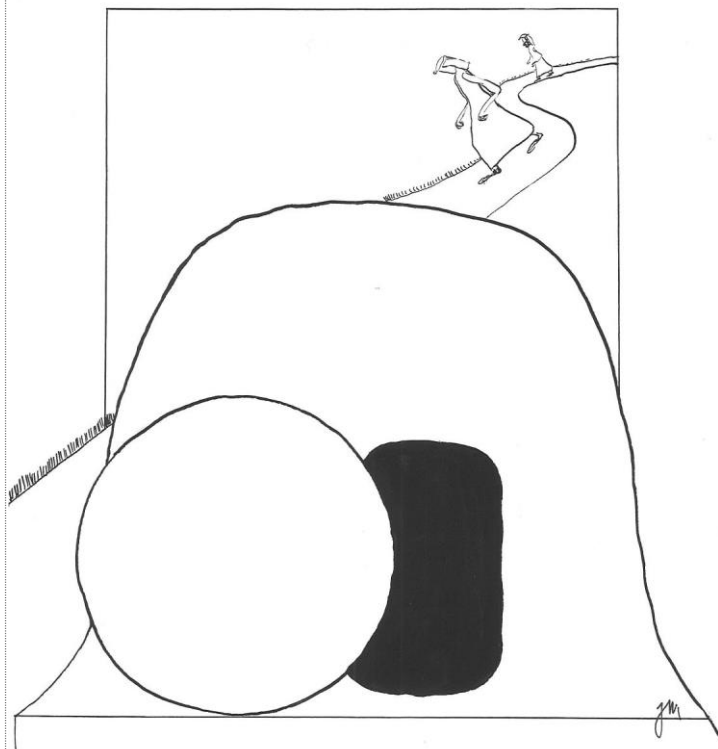
Zmrtvýchvstání Páně cyklu C
Jan 20,1-9



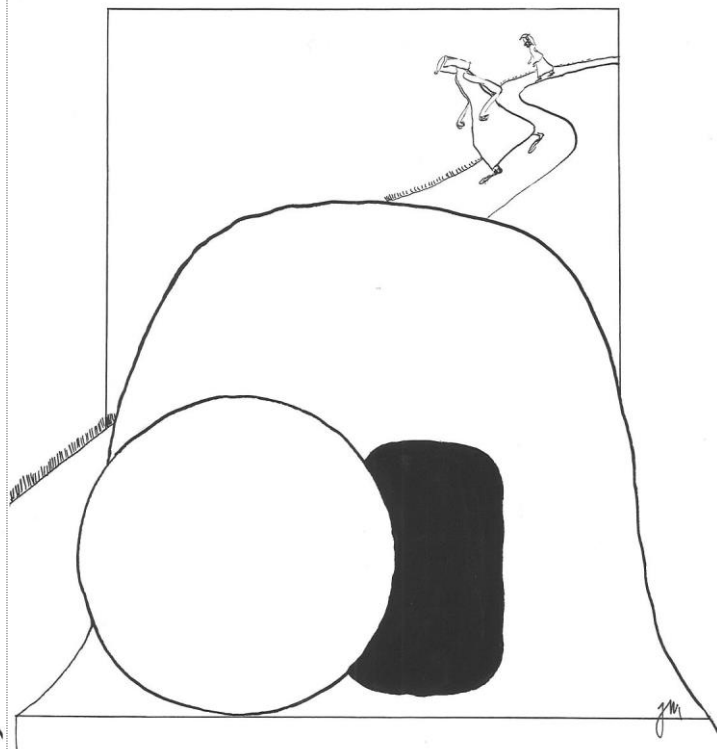
Zmrtvýchvstání Páně cyklu C
Jan 20,1-9



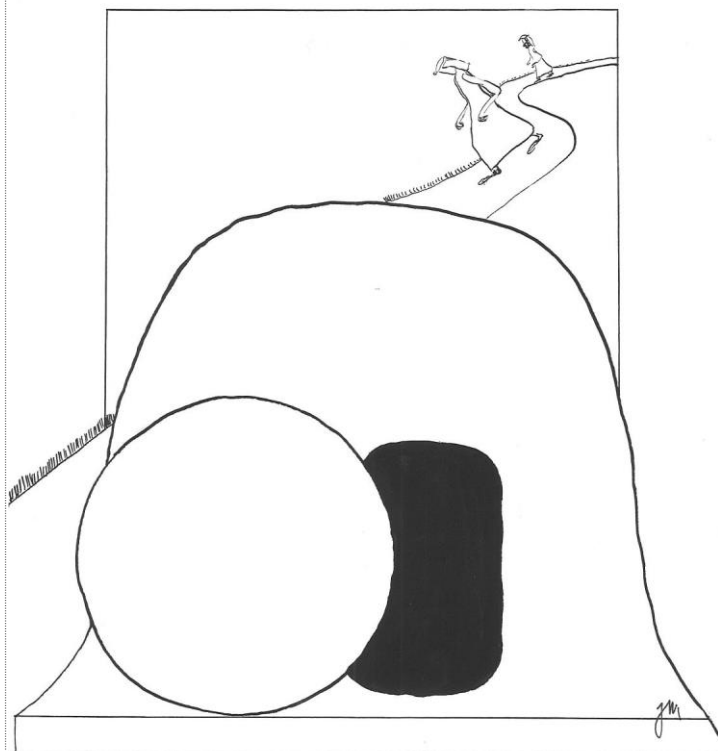
Zmrtvýchvstání Páně cyklu C
Jan 20,1-9



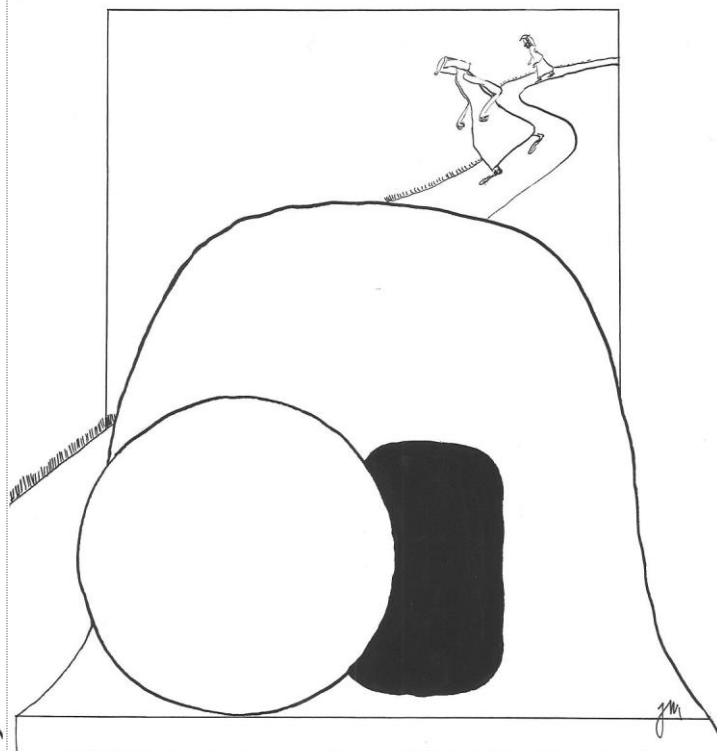
Zmrtvýchvstání Páně cyklu C
Jan 20,1-9



Zmrtvýchvstání Páně cyklu C
Jan 20,1-9



Zmrtvýchvstání Páně cyklu C
Jan 20,1-9



Zmrtvýchvstání Páně cyklu C
Jan 20,1-9